

at det i det Hele taget kunde være til Fordeel for Statskassen, om man havde endeel constituerede Embedsmænd i saadanne Bestillinger, hvor det ikke er absolut nødvendigt, at en fast Ansættelse finder Sted. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at han aldeles Intet kjender til denne Sag, saa maa det dog erindres, at den har været behandlet her i Folkethinget tidligere, og at det er i Genhold til Folkethingets egen Anbefaling, at Ministeren har forelagt denne Sag. Det forekommer mig derfor ogsaa, at man nu ikke behøver vidtløstigt at gaae ind paa den eller søge at komme til atter at omtale de Misligheder, som skulde have været begaaede, da denne Sag i sin Tid tilstrækkelig har været bekendt hert Thinget, nemlig dengang man indstillede til Ministeren at tage Sagen under Overveelse, og altsaa paa den Maade gav Sagen sin Anbefaling.

Da ellers Ingen begærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til Onsdag Middag.

Man gik derpaa til det sidste Nr. paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udskast til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.

Oppermann: Da det ikke lader til, at der vil finde nogen videre Forhandling Sted, har jeg dog troet at maatte tage Ordet, for at fremsøre en enkelt Bemærkning, som jeg ellers havde ventet vilde komme frem af sig selv under Forhandlingerne. Det nu foreliggende Lovudkast er et Forsøg paa at opfylde en af de Løsteparagrapher, som Grundloven indeholder, og det har været forudsæet med meget forskjellige Følelser. Jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at de fleste af Landets Beboere have imødesæet det med Forventning om noget Godt, medens derimod de nærmest Paagældende, hvilket er ganske naturligt, have imødesæet det med en vis Uengstelse. Naar

Næringsforholdene i flere Generationer have været ordnede paa en vis bestemt Maade, og navnlig denne Ordning har lagt et ikke ubetydeligt Baand af forskjellig Art paa Næringsfriheden, saa er det i og for sig naturligt, at der næres en vis Frygt for, at den friere Tilstand vil medføre sine Banskfeligheeder. Det er derfor i sin Orden, at man med Hensyn til denne Sag, som hører til en Klasse, hvoraf vi tidligere her i Thinget have havt flere til Behandling, udvendig fra søger at paavirke Thingets Stemning ved Adresser og Andragender. Det er angaaende disse Adressers og Andragenders Betydning, jeg vil tillade mig en Bemærkning. Som jeg allerede har udtalt, kan man finde det naturligt, at de Næringsdrivende i Almindelighed imødesæe en saa indgribende Overordning af Næringsforholdene med nogen Uengstelse, og at derfor mange af dem ønske enten ingen Forandring eller ogsaa saa liden Forandring deri som muligt. Det kan derfor ikke overraske os, naar vi fra forskellige Kjøbstadcommuner see Andragender fremkomme med forholdsvis mange Underskrifter, med maaskee saa mange Underskrifter, som der er Næringsdrivende der tilstede; men derimod kan jeg ikke nægte, at det har gjort et eget Indtryk paa mig at see saadanne Udtalelser imod Forandring i Næringsforholdene fremkomme fra en af Landets største Communer med et Antal Underskrifter, hvorefter man maa troe, at næsten hver eneste Familiefader, baade Næringsdrivende og Ikenæringsdrivende, har underskrevet den. Dersom man ikke i allerhøieste Grad maa vogte sig for, at den ene mindre rigtige Handling skulde fremfalde den anden, saa tilstaaer jeg, at jeg kunde have følt mig fristet til i dette specielle Tilfælde at reise Spørgsmaal, om det i og for sig var en Umulighed, isald Loven, som jeg ønsker og haaber, kommer ud omtrent saaledes, som den er forelagt, da at lade den træde i Kraft for alle de øvrige Communer med Undtagelse af denne ene, for paa denne Maade at imødesæe Befolkningens Ønsker i denne Commune.

Bregendahl: Jeg deler rigtignok ikke den Forventning, som min ærede Nabo nærer om denne Sag, at den vil gaae igjennem